

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/195/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010659
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3815010659.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. júla 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný: Ing. E. H., nar. XX.XX.XXXX
v T., trvale bytom Q. J. č. XXX,

je vinný, že

dňa 03. augusta 2014 o 15.10 hodine na ceste I/50 pri Obci F. J., okres H., v kilometri 162,1, počas vedenia osobného motorového vozidla značky VOLKSWAGEN Polo evidenčné číslo Q.-XXX C., ktoré viedol ako vodič smerom od Obce U. R. do Mesta F., z dôvodu nedodržania bezpečnostnej vzdialenosti od pred ním idúcej cyklistky a nesprávnej reakcie na vybočenie cyklistky E. U., ktorá obchádzala ležiacu mršinu psy a išla tým istým smerom, prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti bicykla, na základe čoho cyklistka spadla na cestu, čím porušil ustanovenie § 3 ods.2 písm. a), § 17 ods.1 Zákona číslo 8/2009 Z.z. O cestnej premávke a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho cyklistka E. U. utrpela zranenia - zlomeninu chirurgického krčku pravej ramennej kosti, pomliaždenie a odreninu pravého kolena a odreninu pravého predlaktia, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života 9 týždňov,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z.

a z a t o s a

o d s u d z u j e

Podľa § 157 ods.1 Trestného zákona, § 56 ods.1,2 Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 1.200 eur (tisícdivesto) eur.

Podľa § 57 ods.3 Trestného zákona pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu stanovuje sa mu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku sa poškodená strana J. H. so sídlom T., ulica XX. I. č. X a XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Ing. E. P., vypočul poškodených E. U., D. D., zástupkyňu poškodenej stany Mgr. E. T., svedka Ing. D. B., znalcov MUDr. A. T., MUDr. E. H., Ing. P. G. CSc., Ing. E. H., znalca doc. Ing. H. P. PhD. z N. J. O. W. K. v W., oboznámil s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný tak, ako v rípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že po ceste, kde sa stala dopravná nehoda chodí často, nachádza sa tam značka ohľadne cyklistov, na vozovke sa nachádza súvislá plná čiara, či sa tam nachádza aj značka zákazu predchádzania, nevedel sa vyjadriť. Ďalej uviedol, že predmetného dňa jazdil s motorovým vozidlom, išiel z Q. J. do T. T.. Uviedol, že keď sa nachádzal za Obcou F. J. a bol v pravotočivej tiahlej zákrute s miernym klesaním, tak v jeho smere vo vzdialenosti cca 200 až 300 metrov zbadal v jeho jazdnom pruhu cyklistu. Uviedol, že v tom čase išiel rýchlosťou 70 kilometrov za hodinu. Z dôvodu, že cyklista išiel pomaly, pričom od krajnice išiel cyklista cca 30 centimetrov, tak ho chcel obísť, preto sa pozrel do spätného zrkadla, pričom zistil, že za ním nejde žiadne motorové vozidlo, zistil, že ani v protismere nejde žiadne motorové vozidlo. Následne na to vyhodil ukazovateľ smeru vľavo a s vozidlom sa zaradil k deliacej čiare, pričom od cyklistu bol vzdialený 70 metrov. Cyklista v tom čase išiel po pravej strane svojho jazdného pruhu. Keď bol od cyklistu vzdialený asi 40 - 50 metrov, tak tento náhle začal ísť k stredovej čiare bez toho, že by dal znamenie. Cyklista sa stále plynulo približoval k stredovej čiare, nevidel, že by pred cyklistom bola nejaká prekážka, preto začal intenzívne brzdiť tak, že brzdny pedál stlačil až na podlahu. Jeho auto sa aj tak rýchlo približovalo k cyklistovi. Z dôvodu, že sa nechcel stretnúť s cyklistom tak, že ho zachytí pravou stranou vozidla, prudko strhol volant doprava, dostal sa do šmyku, počul pískanie gúm a ľavou prednou časťou motorového vozidla narazil do zadného kolesa

cyklistu, ktorý spadol na zem a zostal ležať pri stredovej čiare. Potom motorové vozidlo zastavil. Následne toto motorové vozidlo odstavil na poľnú cestu z dôvodu, že po tejto ceste chodia kamióny, ako aj kvôli tomu, že tam autá chodia veľkou rýchlosťou, o čom mal vedomosť. Následne po odstavení vozidla išiel za cyklistom, zistil, že sa jedná o staršiu pani, pýtal sa jej, či je v poriadku. Tu zistil, že na vozovke sa nachádza aj mršina psa. Potom na miesto dopravnej nehody prišiel ďalší vodič s jeho priateľkou, spoločne odniesli poškodenú mimo vozovku, odniesli preč aj bicykel, ktorý ležal za poškodenou. Potom požiadal tohto ďalšieho šoféra, aby zavolať rýchlu pomoc, čo tento aj urobil. Potom na miesto prišla sanitka, poškodenú odviezla do nemocnice a následne na miesto dopravnej nehody prišli policajti, ktorí zadokumentovali dopravnú nehodu. Obžalovaný nevedel vysvetliť, prečo po dopravnej nehode nezakreslil, kde zostalo po dopravnej nehode stáť jeho vozidlo, kde sa nachádzal bicykel, kde sa nachádzala cyklistka po dopravnej nehode.

Poškodený D. D. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že k trestnej činnosti obžalovaného sa nevie vyjadriť, pretože na mieste dopravnej nehody nebol. Uviedol, že obžalovaný riadil jeho osobné motorové vozidlo s jeho súhlasom. Na záver svojej výpovede uviedol, že na motorovom vozidle nevznikla žiadna škoda, preto si škodu neuplatnil.

Zástupkyňa poškodenej strany Mgr. E. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že k trestnej činnosti obžalovaného sa nevie vyjadriť. Uplatnila za poškodenú stranu voči obžalovanému nárok na náhradu škody za náklady spojené s dopravnou nehodou poškodenej E. U. vo výške 1.685,72 eur.

Poškodená E. U. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že predmetného dňa išla na bicykli do U. R. za svojou sestrou, pričom už v tom čase videla, že na predmetnej ceste sa nachádza zrazený pes. Okolo 15.10 hodiny sa vracala od svojej sestry z U. R. a išla do Obce Z. F. F.. Keď bola pri J. moste, tak cca 20 - 30 metrov bol pred ňou zrazený pes, t.j. v jej jazdnom pruhu cca 40 centimetrov od krajnice, preto začala obchádzať tohto psa tak, že od krajnice išla k stredovej deliacej čiare postupne - plynule. Uviedla, že je pravdou, že rukou neukázala, že ide túto prekážku obísť. Potom, keď psa obišla a bola cca 30 centimetrov od stredovej čiary v jej jazdnom pruhu, pocítila náraz, spadla na zem a zostala ležať za tým psom, pričom bicykel bol pri nej po pravej strane, auto zastalo, pričom ho potom

vodič odstavil na poľnú cestu. Poškodená sa vyjadrila k tomu, čo sa dialo po dopravnej nehode, vyjadrila sa k svojim zraneniam a k liečbe po dopravnej nehode.

Svedok Ing. D. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že išiel so svojím motorovým vozidlom z F. do Q. a keď bol v ľavotočivej zákrute, videl ako nejaká pani letí vzduchom z bicykla vo výške 1,5 metra, toto videl cca 200 metrov, išiel rýchlosťou okolo 90 kilometrov za hodinu. Potom odstavil vozidlo na krajnici, dal výstražný trojuholník na cestu a potom išiel so svojou priateľkou k poškodenej spoločne s obžalovaným. Poškodená sa nachádzala na stredovej čiare, pýtali sa jej, čo jej je. Keď prišiel k poškodenej, tak vozidlo obžalovaného sa nachádzalo pri pravej krajnici, bicykel sa nachádzal medzi poškodenou a autom obžalovaného. Neskôr privolať sanitku a táto odviezla poškodenú do nemocnice.

Znalec Ing. P. G. CSc. - znalec z odboru cestnej dopravy vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na písomne podanom znaleckom posudku, ako aj na záveroch. Uviedol, z čoho pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal. Znalec vo svojej výpovedi sa vyjadril k rýchlosti vozidla, resp. cyklistky pred dopravnou nehodou. Znalec jednoznačne uviedol, že poškodená nevytvorila obžalovanému náhlu prekážku. Znalec uviedol, že príčinou dopravnej nehody bol nesprávny postup cyklistky pri obchádzaní prekážky, zo strany obžalovaného bolo príčinou to, že nesprávne reagoval na situáciu v cestnej premávke a v prípade, že by obžalovaný brzdil tak, ako uvádzal, tak ku kontaktu medzi jeho vozidlom a cyklistkou by nedošlo. Znalec uviedol, že obžalovaný začal intenzívne brzdiť vo vzdialenosti 1,8 metra od nárazu. Znalec uviedol, že po tomto intenzívnom brzdení fakticky došlo len ku ťuknutiu vozidla s cyklistkou.

Znalec Ing. E. H. - znalec z odboru cestnej dopravy vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na písomne podanom znaleckom posudku, ako aj na záveroch. Uviedol, že vychádzal z tých istých skutočností ako znalec Ing. P. G. CSc.. Podľa jeho názoru, obžalovaný mohol, resp. nemohol nehode zabrániť na 50 %. Znalec uviedol, že poškodená vytvorila obžalovanému technickú prekážku, pretože mohla prekážku obísť iným spôsobom. Znalec uviedol, že podľa jeho názoru, brzdná stopa vznikla len z toho dôvodu, že obžalovaný strhol riadenie. Podľa jeho názoru, obžalovaný mohol brzdiť už skôr, pretože jeho vozidlo má ABS a teda toto brzdenie nebolo možné zachytiť na vozovke.

Znalec doc. Ing. H. P. PhD. - znalec z N. J. O.O. W. K. v W. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva ústav na písomne podanom znaleckom posudku, ako aj na jeho záveroch. Uviedol, z čoho ústav vychádzal pri vypracovaní znaleckého posudku. Znalec vo svojej výpovedi sa vyjadril k spôsobu a technike jazdy, k rýchlosti jazdy jednak poškodenej - cyklistky, jednak vodiča Ing. E. P., pričom znalec vo svojej výpovedi popísal, ako došlo k dopravnej nehode, uviedol, v čom u poškodenej a obžalovaného zistil nesprávne prvky pri vzniku dopravnej nehode. Znalec vo svojej výpovedi jednoznačne uviedol, že obžalovaný pri včasnom reagovaní na dopravnú nehodu mohol nehode zabrániť, ďalej uviedol, že poškodená nevytvorila obžalovanému náhlu prekážku. Znalec sa vo svojej výpovedi vyjadril aj k znaleckým posudkom vypracovanými znalcami Ing. P. G. CSc. a Ing. E. H., pričom znalec uviedol, že znalecký posudok Ing. E. H. nie je správny, pretože nevychádzal zo všetkých údajov pre podanie znaleckého posudku, u znalca Ing. P. G. CSc. konštatoval, že tento nesprávne vo svojom znaleckom posudku vyhodnotil to, že poškodená mala vytvoriť obžalovanému náhlu prekážku. Znalec na záver uviedol, že obaja účastníci dopravnej nehody majú podiel na dopravnej nehode.

Znalec MUDr. A. T. - znalec z odboru zdravotníctva vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na písomne podanom znaleckom posudku. Znalec popísal zranenia, ktoré poškodená utrpela, vyjadril sa k spôsobu vzniku zranení, vyjadril sa k dĺžke práceneschopnosti. W. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pokiaľ znalec MUDr. E. H. udáva dĺžku práceneschopnosti kratšiu, tak jeho záver nie je správny, pretože tento nevyšetril poškodenú ako on, nemal k dispozícii röntgenové snímky. Ďalej uviedol, že pokiaľ tento znalec vychádza z odbornej literatúry, ktorú prezentoval na hlavnom pojednávaní, tak na inej strane tejto literatúry je uvedená iná dĺžka práceneschopnosti ohľadne zranení, ktoré poškodená utrpela.

Znalec MUDr. E. H. - znalec z odboru zdravotníctva vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na písomne podanom znaleckom posudku. Znalec popísal zranenia, ktoré poškodená utrpela tak, ako znalec MUDr. A. T., avšak vyjadril sa k dĺžke práceneschopnosti poškodenej

tak, že táto mala trvať kratšie. Znalec uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal len zo zdravotnej dokumentácie, poškodenú osobne nevyšetрил, ani nemal k dispozícii röntgenové snímky.

V spise sa nachádzajú aj listinné dôkazy a to zápisnica o ohliadke miesta činu, plán z miesta dopravnej nehody, náčrtok, fotodokumentácia z dopravnej nehody, zápisnica o rekonštrukcii, zápisnica o dychovej skúške, lekársky posudok, výpis z karty vodiča, doklady o uplatnení škody.

Okresný súd v Prievidzi dňa 18. februára 2016 rozsudkom pod sp. zn. 1T 195/2015-429 uznal obžalovaného vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Trestného zákona, za čo mu súd uložil peňažný trest, pričom voči tomuto rozsudku podal prokurátor, aj obžalovaný odvolanie, pričom Krajský súd v Trenčíne svojím uznesením zo dňa 24. novembra 2016, sp. zn. 2To 49/2016 predmetný rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu na nové prejednanie.

Súd po doplnení dokazovania v zmysle nariadenia Krajského súdu v Trenčíne, po opätovnom zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrnne, hoci obžalovaný poprel, že by sa dopustil nejakej trestnej činnosti, t.j. že by zavinił dopravnú nehodu, podľa názoru súdu, z prevedeného dokazovania a to samotných výpovedí obžalovaného, poškodenej, svedka Ing. D. B., vzhľadom na listinné dôkazy, výpoveď znalca MUDr. A. T. a hlavne, vzhľadom na výpovede znalcov z odboru cestnej dopravy Ing. P. G.Y. CSc. a Ing. E. H. a najmä znalca z N. J. O. W. K. v W. doc. Ing. H. P. PhD., mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný porušil ustanovenie § 3 ods.2 písm. a), § 17 ods.1 Zákona číslo 8/2009 Z.z. O cestnej premávke. Zo samotnej výpovede obžalovaného vyplýva, že obžalovaný chcel urobiť úkon predchádzania cyklistu, pričom videl, že cyklista ide k stredovej čiare v ich jazdnom pruhu. Podľa vyjadrenia obžalovaného, začal intenzívne brzdiť tak, že stlačil brzdný pedál na podlahu vozidla, ale aj napriek tomu vozidlo neubrzdl a preto strhol volant a následne došlo k dopravnej nehode. Z výpovedí oboch znalcov z odboru cestnej dopravy, ale najmä vzhľadom na výpoveď znalca z N. J. O. W. K. v W. doc. Ing. H. P. PhD. vyplynulo, že technika jazdy cyklistky nebola správna, avšak v prípade, že by obžalovaný na vzniknutú situáciu reagoval včas, mohol nehode zabrániť. Súd v neposlednom rade poukazuje aj na tú skutočnosť, že znalec doc. Ing. H. P. PhD. vo svojej výpovedi uviedol, že v prípade, že by obžalovaný začal brzdiť tak, ako uvádza vo svojej výpovedi, tak by ku kontaktu vozidla obžalovaného s cyklistkou vôbec nedošlo, pričom tento znalec jednoznačne vyvrátil aj obranu obhajoby ohľadne rýchlosti vozidla, z ktorej vychádzal, pretože, ak by obžalovaný s vozidlom išiel väčšou rýchlosťou, musel by poškodenú registrovať skôr a teda aj skôr na ňu reagovať. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že cyklistka sa po vybočení v jazdnom pruhu k stredovej časti pohybovala po dlhú dobu a teda obžalovaný mal možnosť na jej vybočenie reagovať a vozidlo spomaliť tak, aby ku kontaktu vozidla s cyklistkou nedošlo. Prevedeným dokazovaním mal súd preukázané, že pri tejto dopravnej nehode utrpela poškodená zranenia, ktoré vo svojich výpovediach popisali aj znalci MUDr. A. T. a MUDr. E. H.. Pri určení dĺžky narušenia obvyklého spôsobu života u poškodenej súd vychádzal z výpovede znalca MUDr. A. T., ktorý mal k dispozícii jednak celú zdravotnú dokumentáciu, jednak vyšetрил poškodenú, pri liečbe prihliadol aj na vek poškodenej, čo má podstatný dosah na hojenie zranení, pričom znalec Ing. E. H. vychádzal len zo zdravotnej dokumentácie, pričom nemal k dispozícii röntgenové snímky, vychádzal len z teoretickej literatúry. Súd po zhodnotení všetkých dôkazov mal preukázané, že obžalovaný vedel, že na predmetnom úseku je povolená rýchlosť 90 kilometrov za hodinu, že sa tam nachádza značka upozorňujúca na cyklistov, že v predmetnom úseku je plná čiar, aj tú skutočnosť, ktorá vyplynula zo samotnej výpovede, že tam jazdia kamióny, resp. vozidlá veľkou rýchlosťou, nedostatočne sa venoval riadeniu motorového vozidla, pretože hoci po dlhšiu dobu videl nesprávnu techniku jazdy cyklistu, ktorý neukazoval zmenu spôsobu jazdy, nesprávne vykonával obchádzanie prekážky na ceste, na vzniknutú situáciu reagoval oneskorene a nesprávne. Súd preto konanie obžalovaného po stránke subjektívnej kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z.. Súd musel jednoznačne konštatovať tak, ako v predchádzajúcom rozhodnutí, že príčinu na dopravnej nehode nesú jednak poškodená - cyklistka, ako aj obžalovaný ako vodič dopravného prostriedku.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem štátu na tom, aby nedochádzalo k porušovaniu pravidiel v cestnej premávke a následne k následkom vzniknutých pri dopravných nehodách. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť v tom, že pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život človeka, pritažujúcu okolnosť súd nezistil. Motívom konania obžalovaného bola nepozornosť obžalovaného.

K osobe obžalovaného súd zistil, že je zamestnaný. V mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Nebol riešený v priestupkovom konaní. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu (podstatné zavinenie aj samotnej poškodenej), uložil súd obžalovanému za použitia § 38 ods.3 Trestného zákona peňažný trest vo výške 1.200 eur, resp. pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu stanovil súd obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov. Pokiaľ prokurátor navrhoval obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu, súd obžalovanému trest zákazu činnosti neuložil vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo k dopravnej nehode, ako aj zavinenie poškodenej.

Súd mal za to, že takto uložený peňažný trest bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného.

Poškodená strana si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, škoda bola dokladovaná, avšak vzhľadom na zavinenie poškodenej pri tejto dopravnej nehode, súd poškodenú stranu v zmysle § 288 ods.1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.